

SENTÈNCIA

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Concepció BARÓN MORA

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, el dia vint-i-sis de juliol del dos mil disset.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, el recurs d'audiència formulat contra la sentència dictada en data 14 d'octubre del 2016, en la causa núm. 6000019/2016, seguida pel presumpte delicte major de lesions doloses que requereixen de tractament mèdic posterior a la primera assistència per a la seva curació, i pel presumpte delicte menor d'amenaques, contra R. R. M. nascut el 3 de setembre de 1991 a Andorra la Vella, fill de Jesús i de Maria del Mar, de nacionalitat andorrana, és defensat per la lletrada Sra. Maria BURGUÉS, essent part acusadora el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Ivan ALÍS SALGUERO; actua de ponent i redactora de la sentència, la Magistrada Sra. Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL.

RESULTANT PRIMER : Són fets provats i així es declara que, en data 18 de gener del 2014 vers les 20.35 hores, la Sra. N. F. C. es trobava al seu lloc de treball radicat a l'estació de servei E. del nou vial d'Encamp, quan arribà el processat R. R. M.,

conduint el vehicle marca DACIA model SANDERO matrícula AND-XXXXX.

Al lloc, s'inicià una discussió verbal entre ambdós, arrel de la qual el processat R. R. M. passà, amb el seu vehicle, molt a prop de na N. F. C., fent marxa endavant i endarrere, accelerant com si la volgués atropellar, ocasionant-li el consegüent temor.

En apropar-se seguidament la Sra. N. F. C. del vehicle del processat, aquest obrí la porta del conductor amb força, empenyent-la amb els peus, provocant que la mateixa impactés violentament contra la boca de na N. F. C..

A conseqüència dels fets, N. F. C. patí lesions : una ferida al llavi superior, a l'alçada d'incisius, una ferida al llavi inferior, una ferida a la geniva, provocant la mobilitat de la peça dental 11, amb desplaçament de la peça cap endarrere i complicació per infecció apical de la mateixa peça.

Per a la curació de les lesions descrites, la Sra. N. F. C. precisà de punts de sutura i antibioticoteràpia. Igualment, s'ha de sotmetre al corresponent tractament odontològic arrel de la lesió a la peça dental 11.

RESULTANT SEGON : Per aquests fets, R. R. M., fou condemnat, en rebel·lia processal, com autor d'un delictes major de lesions doloses que requereixen de tractament mèdic posterior a la primera assistència per a la seva curació, i d'un delictes menor d'amenaçes, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a una pena única de quinze mesos de presó dels quals tres mesos fermes i la resta condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de tres anys i privació del permís de conduir per un període de sis mesos, així com al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil R. R. M. fou condemnat a indemnitzar a la CAIXA ANDORRANA DE SEURETAT SOCIAL en l'import de tres-cents quaranta-set euros amb quaranta-dos cèntims (347,42€) i a la Sra. N. F. C. en l'import de dos mil set-cents (2.700 €).

Notificada la sentència, el condemnat interposà, en temps i forma, recurs d'audiència demanant la celebració de la vista oral.

RESULTANT TERCER: Havent-se donat trasllat del recurs al Ministeri Fiscal, no s'oposa a l'admissió a la seva admissió a tràmit.

A l'acte del judici oral, demana que es confirmi la sentència dictada en data 14 d'octubre del 2016, per no haver-se desvirtuat cap dels elements que van portar al seu pronunciament doncs tot i el canvi de versió del processat el dia de la vista oral, la declaració del testimoni avala la versió de la perjudicada segons la qual en R. R. M. feu maniobres amb el vehicle per amenaçar-la i obrí la porta del mateix de forma totalment voluntària, per causar-li lesions, essent la pena imposada conforme a les circumstàncies del cas i personalitat del processat.

RESULTANT QUART : La defensa del recurrent manifesta que no es troba conforme amb la sentència dictada en el seu dia.

Precisa que el fet que el seu defensat pugés al seu vehicle, fes accelerades o sorolls de motor no es pot entendre com una amenaça a la integritat física o a la vida, doncs no revesteix la gravetat ni violència necessària per transmetre en l'altra persona, la creença d'un veritable mal futur; per tant, aquest comportament sols pot ser entès com un forma d'intimidació lleu, constitutiu d'una contravenció penal d'amenaques tipificada a l'article 478.2 del Codi Penal.

En quant a la testifical del Sr. C. A. P. M. diu que no pot ser presa en compte en ser aquell client habitual de la benzinera i amic o almenys conegut de fa molt temps, de la Sra. N. F. C..

Pel que fa a les lesions patides per la Sra. N. F. C., indica que no van ser ocasionades voluntàriament pel seu defensat sinó que ha quedat acreditat que la Sra. N. F. C. intentava obrir la porta del vehicle i el conductor tancar-la, fins que aquest últim, en un arravatament, donà un cop de peu a la porta per sortir del

vehicle i enfrontar-se a la Sra. N. F. C., donant la porta un cop a la cara de na N. F. C. que li provocà la lesió; afegeix que si el Sr. R. R. M. s'hagués volgut enfrontar directament a la Sra. N. F. C., i lesionar-la, ho hagués fet i no hagués donat un cop a la porta per tal que aquesta colpegés a la Sra. N. F. C.; entén per tant que els fets són constitutius d'un delictes menor de lesions per imprudència greu tipificat a l'article 117.2 del Codi Penal.

A més, posa de relleu que encara que s'apreciessin lesions doloses, caldria tenir en compte que la Sra. N. F. C. és part activa en una discussió prèvia i que és ella qui va vers el vehicle del seu defensat per increpar-lo; també que les lesions per ella sofertes són mínimes pel que no existeix una conducta greu que justifiqui la imposició de penes fermes privatives de llibertat.

I per raó de l'exposat, demana que s'imposi al seu defensat, com autor d'un delictes menor i d'una contravenció penal tipificats als articles 117.2 i 478.2 del Codi Penal, una pena única d'un màxim de dos mesos d'arrest condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i subsidiàriament, pels delictes dels articles 143 i 113.2 del Codi Penal, una pena de dotze mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de tres anys.

S'oposa a tota pena de presó ferma per quant l'ingrés a presó suposaria pel seu defensat, una fractura social, laboral i familiar.

Pel que fa a la responsabilitat civil, es mostra d'acord amb la quantitat atorgada a la CASS i s'oposa a la que va ser atorgada a Sra. N. F. C. en concepte de pretium doloris, procedint fixar-lo en un màxim de 800 €; s'oposa igualment a l'avançament de 1000 euros per la peça dental en constar en autes únicament un pressupost podent en cas contrari donar-se lloc a un enriquiment injust.

CONSIDERANT PRIMER : Les manifestacions realitzades pel condemnat en rebel·lia R. R. M. en el judici oral celebrat subsegüent al recurs d'audiència per ell interposat, no desvirtuen

en absolut els fets que varen ser declarats provats per aquest Tribunal en el seu dia.

Pel que fa a les amenaces, tal i com es recull en la sentència de data 14 d'octubre del 2016, de la prova practicada se'n desprèn que R. R. M. accelerà el seu vehicle, fent molt soroll i moviments de marxa endavant i endarrere, prop de la Sra. N. F. C., per *"intimidar-la"* segons ell mateix va manifestar. Aquesta actuació es produí en un context de certa violència - verbal s'entén - per quan tingué lloc després d'una forta discussió entre el processat i la perjudicada - que cap del dos nega - no podent-se entendre els fets altrament que com la comminació d'un mal futur, injust, possible, depenent de la voluntat del subjecte actiu i susceptible de produir intimidació.

Efectivament la perjudicada Sra. N. F. C. ha declarat sempre que va creure que el processat la volia atropellar. La seva versió ha estat igualment en tot moment confirmada per la del testimoni Sr. C. A. P. M., la imparcialitat del qual no es pot posar en dubte, com pretén la defensa del processat, pel sol fet de ser client habitual de la benzinera i conèixer d'aquest fet a la perjudicada.

Altrament, el propi processat té reconegut, en la seva declaració prestada davant del Servei de Policia amb assistència lletrada, que *"va fer la maniobra de voler fer marxa enrere per envestir-la, sense tenir cap intenció de fer-ho, només per intimidar-la"* (foli 24) i tot i negar aquest extrem el dia de la vista del recurs d'audiència, aquesta nova declaració no pot ser presa en compte per ser efectuada amb ànim clarament exculptori, limitant-se R. R. M. a contestar al ser preguntat pel declarat davant del Servei de Policia, que no s'havia explicat bé quan precisament la seva declaració és molt clara i detallada.

I val a dir que amb la seva actuació, el processat aconseguí efectivament el seu propòsit, doncs la Sra. N. F. C. té declarat haver tingut molta por, no només el dia dels fets sinó també posteriorment, tement que el processat pogués tornar al seu lloc de treball a fer-li mal, trobant-se així reunits tots els elements constitutius del tipus d'amenaces que han de ser qualificades de greus doncs, amb l'amenaça d'un atropellament, la perjudicada

que treballa en una benzinera i pot d'aquest fet, ser fàcilment accessible pel vehicle del perjudicat, podia raonablement témer per la seva vida o quant menys, per greus conseqüència per la seva integritat física, concorrent doncs bé tots els elements constitutius del tipus .

CONSIDERANT SEGON : Pel que fa a les lesions sofertes per la Sra. N. F. C., els fets són constitutius d'un delictes major de lesions doloses que han requerit de tractament mèdic per a la seva curació previst i penat a l'article 113.2 del Codi Penal, no havent aparegut en el decurs de la vista del recurs d'audiència, cap nou element que desvirtuï les consideracions efectuades en la sentència recorreguda .

Efectivament, continua no essent objecte de controvèrsia el fet que el processat donà un cop, amb la porta del vehicle, contra la cara de la perjudicada, ocasionant-li lesions.

No obstant, la seva defensa manté que aquesta actuació no fou voluntària sinó que resulta d'un comportament culpós per part del seu defensat que en cap cas volia fer mal a la Sra. N. F. C..

El Tribunal no pot novament acollir aquesta argumentació per quan és amb una clara intenció de lesionar, que el processat obrí la porta del vehicle que conduïa, impactant amb la mateixa, contra la cara de la perjudicada, essent revelador el fet de no obrir la porta de forma habitual sinó que la va empentar amb els seus dos peus, tal i com ho han declarat, de forma coincident, la perjudicada Sra. N. F. C. i el ans citat testimoni, Sr. C. A. P. M., que es trobava al lloc al moment dels fets i ha manifestat haver pogut apreciar clarament com succeïren, sense que res permeti pels motius ja exposats, posar en dubte la seva credibilitat.

Igualment, les lesions sofertes per la perjudicada: una ferida al llavi superior, a l'alçada d'incisius, una ferida al llavi inferior, una ferida a la geniva, provocant la mobilitat de la peça dental 11, amb desplaçament de la peça cap endarrere – descrites en l'informe del Servei de Medicina Legal i Forense obrant en autes (folis 87 i ss.) – acrediten la violència amb la que el processat va obrir la porta del vehicle.

Altrament, val a dir que tot i admetre la tesi de la defensa - que en el seu escrit de recurs d'audiència admet que *“les lesions patides per la Sra. N. F. C. foren per un cop de porta del vehicle quan aquesta intentava obrir-la i el conductor tancar-la fins que aquest últim, en un arravatament, donà un cop de peu a la porta per sortir del vehicle i enfrontar-se la Sra. N. F. C.”* - concorreria quant menys en la conducta del processat, dol eventual pel que la qualificació jurídica dels fets no es veuria tampoc afectada.

I les lesions descrites requeriren, segons informe de constant referència, de tractament per la seva curació: sutura amb seda i antibioticoteràpia per les ferides, pel que concorren tots els elements constitutius del tipus de l'article 113.2 del Codi Penal, independentment del tractament de les lesions dentals, la necessitat del qual ha quedat igualment confirmada en el mateix informe del Servei de Medicina Legal i Forense.

Així, per raó de tot l'exposat, procedeix la confirmació de la sentència dictada per aquest Tribunal en data 14 d'octubre del 2016, en virtut de la qual es condemnava a R. R. M. com autor d'un delictes major de lesions doloses que requereixen de tractament mèdic posterior a la primera assistència per a la seva curació i d'un delictes menor d'amenaques, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

CONSIDERANT TERCER : Pel que fa a la pena, fou imposada tenint en compte el què disposa l'article 56 del Codi Penal, la personalitat del processat amb una clara tendència als comportaments violents (consta condemnat per ordenança penal de data 09.06.2014 com autor d'uns delictes menors de maltractament corporal greu i maltractament en l'àmbit domèstic en el marc de la causa OPG-249-2/14 i per ordenança penal de data 3 de setembre del 2015 com autor de maltractament habituals en l'àmbit domèstic i lesions doloses que requereixen d'un primer tractament mèdic en el marc de la causa 2300166/2014) i les circumstàncies i gravetat dels fets d'autes, circumstàncies que no es veuen modificades, pel que procedeix tanmateix la confirmació de la pena imposada de quinze mesos de presó dels quals tres ferms i la resta condicional, amb un

termini de suspensió de la condemna de tres anys i privació del permís de conduir per un període de sis mesos, així com el pagament de les despeses processals causades.

No obstant, tenint en compte que en el decurs de la vista oral, el processat manifestà treballar en qualitat de repartidor, tenir una filla menor sota custòdia de Govern, per la qual abona una pensió pe aliments, procedeix, de conformitat amb el què disposa l'article 229 del Codi de Procediment Penal, acordar que el compliment de la pena de tres mesos fermes de presó, ho sigui en règim de semilibertat, podent d'aquesta manera el condemnat complir la pena imposada i alhora fer front a les seves obligacions, afavorint així la seva reinserció.

CONSIDERANT QUART : Pel que fa a la responsabilitat civil procedeix igualment la confirmació de la sentència dictada en data 14 d'octubre del 2016 per quant la compareixença de R. R. M. en res ha desvirtuat l'acordat, havent estat el pretium doloris fixat de conformitat amb les lesions sofertes, la seva valoració per part del Servei de Medicina Legal i Forense i la jurisprudència dels nostres tribunals.

Pel que fa a la quantitat de 1.000 € igualment atorgada, ho fou per permetre a la perjudicada procedir a la reparació de la peça dental malmesa, el que seria impossible cas d'exigir-se una factura com pretén la defensa del processat ja que l'aportació d'una factura implica que la perjudicada procedeixi prèviament a efectuar i abonar les cures escaients, quan el que ha manifestat és precisament no poder realitzar-les per problemes econòmics, estimant per aquest motiu el tribunal suficient, per acreditar el perjudici sofert, el pressupost elaborat pel seu cirurgià dentista, on consta que les cures de la dent afectada ascendeixen a un import de 1.000 € (folis 46 i ss.).

CONSIDERANT CINQUÈ : D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, cal imposar al processat el pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

FALLEM: que hem de condemnar i condemnem R. R. M., com autor d'un delict major de lesions doloses que requereixen de tractament mèdic posterior a la primera assistència per a la seva curació, i d'un delict menor d'amenaçes, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a una pena única de QUINZE (15) mesos de presó DELS QUALS (3) MESOS FERMS A COMPLIR EN RÈGIM DE SEMILLIBERTAT I LA RESTA CONDICIONAL amb un termini de suspensió de la condemna de TRES (3) anys i PRIVACIÓ DEL PERMÍS DE CONDUIR per un període de SIS (6) MESOS, així com al pagament de les despeses processals causades .

I en concepte de responsabilitat civil R. R. M. haurà d'indemnitzar:

- a la CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL: en l'import de TRES-CENTS QUARANTA-SET EUROS AMB QUARANTA-DOS CÈNTIMS (347,42€).

- a la Sra. N. F. C. en l'import de DOS MIL SET-CENTS (2.700 €).

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació en un termini de quinze dies següents a la notificació de conformitat amb el què disposa l'article 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència jutjant, ho pronunciem, manem i signem.